

Ήταν κάποτε ένας βασιλιάς και μια βασίλισσα. Στην αρχή, η ζωή τους στο παλάτι κυλούσε μέσα στη χαρά και στη διασκέδαση. Αγαπούσαν και φρόντιζαν πολύ ο ένας τον άλλο, περνώντας όλη τη μέρα τους μαζί.

Με τα χρόνια όμως, ο βασιλιάς γινόταν όλο και πιο πολυάσχολος. Έτσι, η βασίλισσα περνούσε τη μέρα μονάχη της, ξαπλωμένη ανάσκελα στον καναπέ, τρώγοντας σοκολατάκια και βλέποντας τηλεόραση.

Όμως, όσο απίστευτο κι αν ακούγεται, η στρουμπουλή και αφράτη βασίλισσα, παρ' όλα αυτά, άρχισε να αδυνατίζει! Και να αδυνατίζει. Και να αδυνατίζει. Όσοι στο τέλος αδυνάτισε τόσο πολύ, μα τόσο πολύ, ώστε εξαφανίστηκε κι ο ίσκιος της πάνω στη γη!

Οι γιατροί δεν μπόρεσαν να βρουν από τι έπασχε η βασίλισσα.

Ο βασιλιάς, απελπισμένος πια, διέταξε τους αγγελιοφόρους να ψάξουν σε όλη τη χώρα και να του φέρουν τον άντρα που είχε για σύζυγό του την πιο καλοταϊσμένη, αφράτη κι ευτυχισμένη γυναίκα.

Σε πέντε μέρες, οι αγγελιοφόροι παρουσίασαν στον βασιλιά έναν φτωχό χωρικό, ντυμένο με κουρέλια.

– Πού ζεις, άνθρωπέ μου;

– Σε μια καλύβα από άχυρο και λάσπη, βασιλιά μου.

– Και τι δουλειά κάνεις;

– Διώχνω μύγες, βασιλιά μου.

– Τι δουλειά είναι αυτή; Πρώτη φορά την ακούω! είπε έκπληκτος ο βασιλιάς.

– Βασιλιά μου, φτωχός άνθρωπος είμαι και αγράμματος. Δεν ξέρω καμιά τέχνη. Γι' αυτό, κάθομαι έξω από την καλύβα μου κι άμα περάσει κάνας άνθρωπος, τον παίρνω από πίσω και με ένα φτερό διώχνω τις μύγες που πάνε να κάτσουνε επάνω του.

– Και σε πληρώνουν γι' αυτό;

– Ε, κάτι κερδίζω. Ο καθένας μου δίνει ό,τι έχει πάνω του. Άλλος μια καραμέλα, άλλος μισό τοστ, άλλος μια μαστίχα –μασημένη, εννοείται– άλλος μια κλωστή από το σακάκι του, άλλος μου λέει ένα τραγούδι ή μια ιστορία από τη ζωή του. Καλά είναι, δεν έχω παράπονο...

– Και μπορείς και ζεις με αυτά; Σου φτάνουν;

– Ναι, βέβαια, το απόγευμα, όταν γυρίζω πίσω, τα πηγαίνω στην καλύβα και τα μοιράζομαι με τη γυναίκα μου! Και τις καραμέλες και τις τσίχλες και το μισό τοστ και τα τραγούδια και τις ιστορίες που μου είπαν οι ξένοι για ανταμοιβή.

– Έμαθα ότι η γυναίκα σου είναι αφράτη, στρουμπουλή και καλοζωισμένη και ότι ζει μέσα στην ευτυχία. Σκέφτηκα λοιπόν να κάνω το εξής. Θέλω να ανταλλάξουμε για έναν μήνα τις γυναίκες μας. Η δική σου θα έρθει στο παλάτι να μείνει μαζί μου κι η δική μου θα σε ακολουθήσει στην καλύβα σου, μήπως συνέλθει και βάλει λίγο κρεατάκι πάνω της.

– Όπως ορίζεις, βασιλιά μου, απάντησε ο χωρικός.

Έτσι κι έγινε. Η γυναίκα του χωρικού εγκαταστάθηκε στο παλάτι κι η βασίλισσα μετακόμισε στην καλύβα του χωρικού.

Καθώς περνούσαν οι μέρες, η γυναίκα του χωρικού, ενώ ήταν αφράτη, στρουμπουλή και ροδομάγουλη, κι ενώ έτρωγε κάθε μέρα ολόκληρες πιατέλες με τα εκλεκτά φαγητά του παλατιού, αδυνάτισε και χλώμιασε και λιποθυμούσε κάθε μέρα από την αδυναμία. Ο βασιλιάς, έτσι πολυάσχολος όπως ήταν, είχε μέρες να συναντήσει την ξένη γυναίκα που φιλοξενούσε στο παλάτι του. Όμως, μια μέρα που τη συνάντησε τυχαία σε κάποιον διάδρομο, τρόμαξε όταν είδε πως έδειχνε τόσο αδύνατη και δυστυχισμένη όσο και η δική του γυναίκα προτού μετακομίσει από το παλάτι για την καλύβα του φτωχού χωρικού.

Ο βασιλιάς, ανήσυχος απ' όλα αυτά, ξεκίνησε να βρει την αγαπημένη του γυναίκα κι ένα πρωί βρέθηκε μπροστά στην καλύβα του χωρικού. Εκεί, αντίκρισε τη βασίλισσα, αφράτη, στρουμπουλή, χαρούμενη και αστραφερή όπως παλιά. Τη ρώτησε όλο απορία:

– Πες μου, τι έκανε αυτός ο χωρικός και είσαι τόσο ευτυχισμένη; Πώς είναι δυνατόν! Στο παλάτι, που είχες τους υπηρέτες σου και τα καλύτερα φαγητά σερβιρισμένα μέσα σε χρυσές πιατέλες, κόντευες να πεθάνεις από το μαράζι σου, κι εδώ, μέσα σ' αυτή τη φτωχική καλύβα, όπου το κρεβάτι σου είναι το χώμα και για σκέπασμα έχεις τους ιστούς από τις αράχνες, εσύ λάμπεις σαν να είσαι η βασίλισσα του σύμπαντος! Θέλω να μου πεις το μυστικό αυτού του ανθρωπού!

Ο Σάκης Σερέφας έγραψε μία ιστορία... χωρίς τέλος! Δεν το έκανε επειδή είναι ξεχασιάρης, απλά επειδή θέλει να την τελειώσεις εσύ. Ναι, εσύ, ο αναγνώστης της εφημερίδας, εσύ που κρατάς τώρα αυτό το τεύχος! Πιάσε λοιπόν χαρτί και μοθούβι ή το πληκτρολόγιο του υπολογιστή και δώσε ένα τέλος στην ιστορία του πολυάσχολου βασιλιά και της μαραζωμένης βασίλισσας. Αν θέλεις, μπορείς να μας στείλεις το τέλος σου στη διεύθυνση Τ.Θ. 21001, 114 10 Αθήνα ή στο e-mail paidia-dialeimma@metaixmio.gr κι, που ξέρεις, ίσως το δεις δημοσιευμένο!

Ο Σάκης Σερέφας γράφει βιβλία για μικρούς και μεγάλους, αλλά και θεατρικά έργα. Από τις εκδόσεις **METAIXMIO** μπορείς να διαβάσεις τα βιβλία του *Μια τρύπα στο νερό*, *Δρόμο παίρνω, δρόμο αφήνω* και *Μήπως είμαι θλάκας*; Σου υποσχόμαστε ότι σε αυτά θα βρεις μια ιστορία ολόκληρη!

